

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
11 Пж 3420/16
08.05.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, поступајући по судији Љиљани Миловановић, као председнику већа, судији Милицы Милановић Траиловић и судији Весни Дабетић-Трогрлић, чланови већа, у правној ствари тужиоца АА из, ул. ... бр., кога заступа пуномоћник Александар Симић, адвокат из, ул. бр., против туженог Привредно друштво „.....“ ДОО из, ул. бр., кога заступа пуномоћник Драган Видановић, адвокат из, ул. ... бр., ради побијања одлуке скупштине друштва, вредност предмета спора 500,00 динара, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Привредног суда у Београду 9 П ... од године, у седници већа одржаној дана 08.05.2017. године, доноси

ПРЕСУДУ

I ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог, па се **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Привредног суда у Београду 9 П од године у жалбом побијаном ставу I, II и IV изреке првостепене пресуде.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца и туженог за исплату трошкова насталих у поступку по жалби.

Образложење

Изрека побијане пресуде гласи:

„I Одбија се предлог туженог да суд прекине поступак до окончања ка за искључење тужиоца као члана туженог који се пред овим судом води под бр. П

II Усваја се тужбени захтев тужиоца АА из, па се поништава Одлука о изменама оснивачког акта привредног друштва „.....“ ДОО из, ул. бр., од године.

III Одбацује се тужба у делу у којем је тражено да суд овласти Агенцију за привредне регистре да брише Решење БД од године којим се региструје Одлука о измени Оснивачког акта Привредног друштва „.....“ ДОО из, ул. бр., од године.

IV Обавезује се тужени да на име трошкова поступка плати тужиоцу износ 49.700.00 динара у року од 8 дана од дана пријема преписа пресуде.“

Тужени изјављује благовремену и дозвољену жалбу, из свих законом прописаних разлога, против става I, дела става II и става IV изреке првостепене пресуде. У образложењу разлога наводи да исход парнице која тече пред првостепеним судом 18 П представља претходно питање за исход ове парнице. Пресуда има недостатке због којих се не може испитати, па је учињена повреда поступка из чл. 374.

ст. 2. тач. 12. Закона о парничном поступку. Истиче да неоправдано не присуствовање седници скупштине од стране тужиоца не сме и не може да утиче на могућност рада скупштине. Тужилац није могао да гласа, с обзиром на чињеницу да му је извршном привременом мером такво право суспендовано. Оснивачки акт је по свом статусном дејству по правној природи уговор. Странке су приликом закључивања уговора слободне у границама принудних прописа, па на тај начин треба тумачити и одредбу чл. 39. ст. 4. ранијег оснивачког акта. Тужени скреће пажњу другостепеном суду на став и мишљење Врховног касационог суда Прев 78/2015 од 03.12.2015. године, где је наглашено да право оснивача друштва не могу бити већа од права друштва као посебног правног субјекта. Такође, одредбом чл. 39. ст. 4. ранијег оснивачког акта мора се сматрати незаконитом, јер је у директној колизији са императивном одредбом чл. 211. ст. 1. Закона о привредним друштвима. Напомиње да су остали чланови друштва истовремено умањили своја права, јер су одлуку о консензују укинули и за себе. Сматра да је суд погрешно применио одредбу чл. 142. ст. 2. Закона о привредним друштвима. Побија пресуду и у ставу IV петитума изреке побијане пресуде којом су досуђени трошкови тужиоцу овог спора. Потражује трошкове за састав жалбе.

У одговору на жалбу туженог, тужилац предлаже да другостепени суд жалбу одбије као неосновану. Потражује трошкове за састав одговора на жалбу.

Испитујући побијану пресуду, применом одредбе чл. 386. Закона о парничном поступку, другостепени суд налази да је жалба туженог неоснована.

У првостепеном поступку нису учињене апсолутно битне повреде поступка из чл. 374. ст. 2. Закона о парничном поступку, на које овај суд пази по службеној дужности. Није учињена ни повреда поступка из чл. 374. ст. 2. тач. 12. Закона о парничном поступку, јер нижестепена пресуда нема недостатке због којих се не може испитати, изрека је јасна, а разлози о битним чињеницама су дати и нису противуречни стању у списима и изведеним доказима.

Из стања у списима и утврђења првостепеног суда произлази да је тужени основан 25.01.2011. године Уговором о оснивању привредног друштва било је предвиђено да се друштво оснива као вишечлано привредно друштво са 4 оснивача. У чл. 39. Уговора о оснивању привредног друштва наведено је да оснивачи, односно чланови друштва чине скупштину, да се за председника скупштине одређује АА из, а за потпредседника ББ из, Све одлуке скупштине доносе се већином гласова, с тим што је неопходан консензус следећих чланова друштва: 1. ББ из ..., 2. АА из, 3. ВВ из и 4. Предузећа „....“ из, Дана 15.07.2015. године у надлежни регистар уписана је промена датума оснивачког акта и то тако што је брисан датум 06.03.2014. године и уписан датум 06.07.2015. године, те је на тај начин регистрована измена оснивачког акта од 04.07.2015. године и уписан оснивачки акт – пречишћен текст од 06.07.2015. године. Из пречишћеног текста оснивачког акта од 06.07.2015. године произлази да председника скупштине скупштина бира за свако заседање обичном већином гласова присутних чланова друштва. Из Одлуке о измени оснивачког акта туженог од 04.07.2015. године произлази да је избрисана одредба чл. 39. ст. 4. Оснивачког акта, која се односила на консензус одређених чланова. Позив за седницу скупштине која је била заказана 04.07.2015. године, а послата од старне туженог 26.06.2015. године, уречена је туженом 04.07.2015. године. Решењем Привредног суда у Београду 18 П од године, у правној ствари тужиоца „....“, против туженог АА, ради искључења члана друштва, суд је одредио привремену меру, те је туженом АА из суспендовао право гласа у наведеном друштву (овде туженом).

Код овако утврђеног чињеничног стања, одлучујући о предлогу туженог да суд прекине поступак до окончања поступка за искључење тужиоца као члана туженог, који се пред овим судом води под бр. П, првостепени суд је нашао да није основан,

обзиром да одлука у наведеном спору не представља претходно питање за доношење одлуке у овом спору, у смислу чл. 223. Закона о парничном поступку. Наведено из разлога, јер одлука о овом захтеву ни на који начин не зависи од одлуке суда о искључењу тужиоца као члана друштва. Разлоге првостепеног суда у овом делу у свему прихвата и Привредни апелациони суд, јер сматра да тужилац има правни интерес да се предметна парница оконча до окончања парнице у којој би евентуално могао изгубити статус члана друштва.

Надаље, првостепени суд је мишљења да је побијана одлука скупштине оснивача туженог донета на седници дана 04.07.2015. године противна одредби чл. 142. ст. 1. Закона о привредним друштвима, која прописује да се умањење права неког члана друштва може дозволити само уз сагласност тог члана и противно одредби чл. 39. ст. 4. Оснивачког акта туженог од 19.09.2013. године, с обзиром на то да је Одлука о измени оснивачког акта донета без присуства и гласа тужиоца. Суд је имао у виду да је решењем овог суда 18 П од године привременом мером тужиоцу суспендовано право гласа у друштву „....“ ДОО, Међутим, наведена привремена мера је донета ради заштите интереса привредног друштва, тј. ради омогућавања несметаног рада туженог. У конкретном случају, побијаном Одлуком о изменама оснивачког акта привредног друштва овде туженог од 04.07.2015. године није одлучивано о интересима друштва, већ о умањењу права тужиоца као члана друштва, те је избрисана одредба чл. 39. ст. 4. Оснивачког акта, која је предвиђала да се све одлуке скупштине доносе већином гласова уз неопходан консензус чланова друштва, међу којима је и тужилац. Првостепени суд такође налази да је тужени изменом оснивачког акта у погледу права тужиоца без сагласности тужиоца злоупотребио одређену привремену меру забране гласања тужиоцу. Тужени је могао да настави редовно пословање, али није могао да мења Оснивачки акт противно одредби чл. 142. ст. 2. Закона о привредним друштвима, без сагласности тужиоца.

Разлоге првостепеног суда у свему прихвата и Привредни апелациони суд и исти се наводима жалбе не доводе у питање, јер су такви наводи већ цењени током трајања првостепеног поступка на правилан начин од стране првостепеног суда.

На правилност побијане пресуде не утиче ни навод жалбе да је супротан став изражен у пресуди Врховног касационог суда Прев 78/20158 од 03.12.2015. године, јер се очигледно радило о различитом чињеничном основу из ког произлази да због супротстављених ставова чланова друштва, друштво није могло да послује, а што се не може применити на конкретну чињеничну ситуацију садржану у предметном поступку.

По налажењу Привредног апелационог суда, садржина претходног оснивачког акта и то спорна одредба чл. 39. ст. 4. Оснивачког акта туженог, није у супротности са одредбом чл. 211. Закона о привредним друштвима, где је прописано да скупштина доноси одлуке обичном већином гласова присутних чланова, осим ако је законом или оснивачким актом за поједина питања одређен већи број гласова, јер из самог оснивачког акта произлази да је предвиђена обична већина гласова, с тим што одређени оснивачи су морали бити у оквирима обичне већине гласова да би одлука била изгласана. Надаље, сам законодавац дозвољава да се за поједина питања одреди и већи број гласова и то оснивачким актом.

Изнето је и у складу са одредбом чл. 140. Закона о привредним друштвима, којом је прописано да чланови друштва са ограниченом одговорношћу своје међусобне односе у друштву, као и односе са друштвом, уређују слободно, ако овим законом није другачије уређено.

Одлука о трошковима поступка донета је правилном применом одредаба чл. 154., 163. Закона о парничном поступку.

Захтев тужиоца и туженог за исплату трошкова поступка насталих у поступку по жалби одбијен је применом одредбе чл. 165. Закона о парничном поступку. Захтев туженог одбијен је сходно постигнутом успеху у поступку, а захтев тужиоца јер одговор на жалбу не представља нужну процесну радњу.

Како не стоје разлози жалбе, тако ни они на које се пази по службеној дужности, одбијена је жалба туженог као неоснована и потврђена побијана пресуда у жалбом побијаном ставу I, II и IV изреке првостепене пресуде, применом одредбе чл. 390. Закона о парничном поступку.

ММТ/ЈВ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Љиљана Миловановић с. р.

За тачност отправка